

Almáskamarás, 1892. június 19. – Budapest, 1954. március 2.

Alsó fokú iskoláinak elvégzése után a pécsi ferences kollégiumba jelentkezett, ahol a rend öltözkékének felvétele után a Bernát nevet kapta. Egyszerű, majd Gyöngyösön 1913-ban örök fogadalmas szerzetes lett. Pappá 1945. január 15-én Szmrecsányi Lajos egri érsek szentelte fel. Egyházi szolgálatát Baján kezdte: hitszónok, majd kollégiumi helyettes prefektus volt, több vallási társaság (Szt. József Társulat, Páduai Szt. Antal Imaegyesület, Élőkereszt Társulat) vezetője. Az I. világháború utolsó két évében Budapesten és Szécsényben tábori lelkészként dolgozott. 1918 után előbb Szatmárnémetiben hitoktató, később Dunaföldváron, Jászberényben és Kecskeméten a ferences kolostorokban élt. 1928-ban vette át a Kapisztrán Szt. János rendtartomány harmadik rendjének igazgatását és váci discretus lett. 1929-ben hittérítő munkára jelentkezett, a kínai Paokingba utazott. Missziós iskolát alapított, kétezer szavas magyar-kínai szótárt szerkesztett. Munkája elismeréseként 1936-ban a Paokinghoz tartozó missziós terület generális helyettesének (vicarius delegatus) nevezték ki. Két esztendő múlva betegsége miatt hazatért. Vácott vikárius, a ferences nyomda igazgatója, a zárda és a nyomda discretusa lett. 1939-ben a pasaréti kolostorba helyezték, helyettes házfőnök, megbízatása mellett szerkesztette az Isten dalosai c. ferences missziós lapot is. Két évvel később kecskeméti házfőnöknek választották meg s a magyar kínai misszió provincia gondnok helyettese (provincialis procurator) lett. 1946-ban Budapest - Pasaréten lett házfőnök. Igazgatása alatt létesült a Ferences Missziók Központi Székháza. 1944-ben a rendházban a nyilasok elől bujkáló katonatiszteket és civileket rejtegetett. Menedéket adott Vörös János honvédelmi miniszternek is. 1945. július 26-án demokráciaellenesség" vádjával letartóztatták, pár napra őrizetbe helyezték. 1947-ben a Demokrata Néppárt képviselőjében szerzett mandátumot a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog választókerületben. Mandátumát igazolták, de 1947. szeptember 17-én bejelentették lemondását megbízatásáról, mert sem Pétery József váci püspök, sem a ferences rend provinciálisa nem engedélyezte politikai tevékenységének folytatását. Egy ideig még vezette a DNP kecskeméti szervezetét.

1948. március 12-én egy 1946-ban elhangzott lajosmizsei beszéde miatt „a demokratikus államrend és vezetői, a földbirtokreform és a zsidó felekezet elleni izgatás” címén 7 hónapi börtönbüntetésre ítélték, de ez nem emelkedett jogerőre. 1949. november 28-án az ÁVH letartóztatta. Angol kapcsolata miatt kémkedéssel vádolták, Vácott internálták, majd a Gyűjtőfogházba hurcolták. A börtönben érte a halál.